

Arrest

nr. 218 189 van 13 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Brusselsesteenweg 55A
9090 MELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. LECOMPTE en van attaché C. CORNELIS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 21-jarige soennitische Afghaan van Tadzjiekse origine, afkomstig uit het dorp Belandi Payeen Fandagestan, district Siagard Ghorband, provincie Parwan. U verklaart uw hele leven in Belandi Payeen Fandagestan te hebben gewoond. Uw ouders, jongere broer S. (...) en zus A. (...) verblijven in Fandagestan. U bent niet getrouwd, noch verloofd.

Volgens uw verklaringen zou u naar school zijn gegaan en zou u in hebben gestaan voor het hoeden van de koeien.

Nog volgens uw verklaringen zouden uw problemen zijn begonnen wanneer u op een dag van de moskee naar huis zou zijn gegaan. U zou nabij de moskee zijn aangesproken door twee motorrijders. Na een kort gesprek zouden zij u hebben verteld over de jihad. Ook zouden zij u hebben gezegd dat u voor hen zou moeten werken en zouden zij u bovendien leren een zelfmoordaanslag te plegen. U zou

akkoord zijn gegaan en vertrok naar huis. Thuis zou u uw vader over de ontmoeting met de twee mannen hebben verteld. De volgende dag zouden uw vader, moeder en paternale oom hebben besloten u naar Europa te sturen. Drie dagen daarna kwam er een vriend van uw vader. U zou met hem 's avonds zijn vertrokken. U zou twee dagen op een voor u onbekende plek hebben doorgebracht. Vervolgens zou u twee nachten op een andere onbekende plek hebben doorgebracht. Op 25 qaws 1394 (Gregoriaanse kalender (GK) 16 december 2015) zou u vervolgens zijn vertrokken uit Afghanistan. U reisde via Pakistan, Iran en Turkije naar Europa en uiteindelijk naar België. U kwam op 25 januari 2016 aan in België en diende op 26 januari 2016 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw identiteit en asielaanvraag legt u na het gehoor op het CGVS de volgende documenten voor: zes kleurenfoto's van uzelf in Afghanistan.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde minderjarigheid, 16 jaar ten tijde van uw asielaanvraag, geen geloof kan gehecht worden (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (Minteh), 26/1/2016, p. 1). Uit een onderzoek dat de Dienst Voogdij op 11 februari 2016 liet uitvoeren door het Universitair Ziekenhuis St.-Rafaël (KU Leuven), Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, bleek immers dat: 'Analyse van deze gegevens geeft mijns inziens aan dat S.S. (...) op datum van 11 februari 2016 een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar'. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd tijdens het gehoor op het CGVS, geeft u aan vast te houden aan de door u opgegeven leeftijd (Gehoorverslag (GV) CGVS, 31/8/2017, p. 7). U heeft geprobeerd de asielinstanties te misleiden over een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd. Hierdoor wordt niet alleen afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid, maar kan tevens de Internationale Conventie voor de rechten van het kind niet op u worden toegepast.

Ook op andere manieren wordt er verdere afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid. Wanneer u op het commissariaat-generaal wordt gevraagd naar documenten die de door u aangegeven leeftijd zouden kunnen bevestigen, verklaart u dat u uw taskara bent verloren in de Middellandse Zee (GV CGVS, 31/8/2017, p. 7). Echter, bij het gehoor op de dienst Minteh liet u optekenen dat uw taskara in Afghanistan was (Fiche Minteh, 26/1/2016, p. 1). Deze tegenstrijdigheid doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw document, waardoor er afbreuk wordt gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid. Later in het gehoor op het CGVS blijkt bovendien dat u geen enkel document kan voorleggen ter staving van uw identiteit, nationaliteit, herkomst of asielmotieven (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16). U wordt meermaals gevraagd waarom u geen enkel document kan voorleggen. U biedt daarop aan meer dan vijftig vervalste documenten voor te leggen en verklaart vervolgens dat u zichzelf heeft gered en dat u problemen had (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16). Wanneer u er vervolgens op wordt gewezen dat u reeds langer dan anderhalf jaar in België verblijft en maandelijks contact heeft met uw vader (GV CGVS, 31/8/2017, p. 10), verklaart u opnieuw geen documenten te hebben (GV CGVS, 31/8/2017, p. 17). Dat u tijdens het gehoor geen documenten kan voorleggen ter staving van uw identiteit, nationaliteit, herkomst of asielmotieven, doet opnieuw afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. U hebt enerzijds onvoldoende inspanningen gedaan om, waar mogelijk, uw verklaringen te ondersteunen met documenten, en anderzijds niet uitgeklaard waarom u in gebreke blijft. U voldoet op die manier niet aan uw medewerkingsplicht.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (GV CGVS, 31/8/2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden

vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U hebt het CGVS er immers niet van overtuigd dat u afkomstig bent uit het dorp Belandi Payeen Fandagestan, district Siagard Ghorband, provincie Parwan, en/of er voor uw komst naar België woonachtig was.

Zo dient om te beginnen te worden opgemerkt dat u weliswaar enkele omliggende dorpen kan noemen (GV CGVS, 31/8/2017, pp. 5-6), waarvan slechts het dorp Dehnaw en de districtshoofdplaats Siagard in de buurt werden teruggevonden. Wanneer u wordt gevraagd naar dorpen in de directe omgeving – op hooguit enkele kilometers – van uw dorp die wel zijn vermeld op de voor het commissariaat-generaal beschikbare kaarten, kan u deze echter niet situeren (GV CGVS, 31/8/2017, pp. 15, 16). Zelfs het direct naast het dorp Dehnaw gelegen dorp Surkhi doet bij u geen belletje rinkelen (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16). Het argument dat u enkel in uw dorp woonachtig was is in dit geval niet afdoende (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16). Immers, bij dorpen in de nabije leefomgeving kan redelijkerwijs verwacht worden dat een jongeman van uw leeftijd deze dorpen toch op zijn minst kan situeren in een bepaalde richting. Dat dit bij u niet het geval is, doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Wanneer u tijdens het gehoor bovendien wordt uitgenodigd te vertellen over uw directe omgeving, blijkt u slechts een zeer algemene beschrijving te kunnen geven van de omgeving buiten de muren van uw woonst: er zijn bergen, stenen en enkele huizen te zien (GV CGVS, 31/8/2017, p. 20). Deze informatie is te algemeen en oppervlakkig om uw herkomst uit het dorp Belandi Payeen Fandagestan aannemelijk te maken. Gevraagd naar de namen van de bergen, geeft u aan dat de bergen aan alle vier de kanten van uw woonst geen namen hebben (GV CGVS, 31/8/2017, p. 20). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd hoe de bergen door de mensen worden genoemd als ze het over een bepaalde berg hebben, verklaart u opnieuw dat de bergen geen namen hebben omdat daar niet over wordt gesproken (GV CGVS, 31/8/2017, p. 20). Dit is zeer vreemd. Immers, redelijkerwijs zou toch kunnen worden verwacht dat omliggende bergen door dorpelingen zouden worden genoemd naar een nabijgelegen dorp, vegetatie, schrijn of ander ijkpunt. Dat u dit niet kan aangeven doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.

Hoewel u verklaart enkel in uw dorp woonachtig te zijn geweest (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16), blijkt u geen weet te hebben van historische sites in de directe omgeving, noch van sites die te maken hebben met een andere religie dan de islam (GV CGVS, 31/8/2017, p. 6). U blijkt niet op de hoogte te zijn van de aanwezigheid van een vroege nederzetting en boeddhistisch klooster, afstammend uit de zevende eeuw en nota bene vernoemd naar het nabijgelegen dorp – uw vermeende dorp – Fandagestan. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat u er allicht van zal hebben gehoord, maar het verder niet weet (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12). Het is echter niet aannemelijk dat u wel op school zou hebben geleerd dat uw voorgehouden district van herkomst meer dan 300 dorpen telt (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12), maar dat u niets blijkt te weten over een historische site op steenworp afstand van uw dorp. Hierdoor kan er opnieuw geen geloof worden gehecht aan uw beweerde herkomst.

Voorts vertelt u over protesten tegen een koranverbranding die 'once in a while' zou hebben plaatsgegrepen in Baghram (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15). Wanneer u wordt gevraagd wat er dan precies is in Baghram, geeft u aan dat het een district is in Parwan (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15). U wordt daarop nogmaals gevraagd wat er dan precies is in Baghram, maar u geeft aan dat niet te weten (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15). Het is niet aannemelijk dat u tijdens het gehoor geen link weet te leggen met de grootste Amerikaanse (luchtmacht)basis in Afghanistan. Aldaar werd namelijk niet alleen in 2012 – al dan niet per ongeluk – een exemplaar van de koran verbrand met massale protesten tot gevolg, maar doorheen de jaren werden er diverse aanslagen gepleegd, werd er de operatie tegen Al-Qaeda leider Osama bin Laden in 2011 voorbereid en raakte het bovendien vanaf 2003 reeds in opspraak als het Abu Ghraib (omstreden gevangenis te Irak) van Afghanistan. Het is aldus niet geloofwaardig dat u aangeeft niet op de hoogte te zijn van wat er in Baghram is gelegen. Ook hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst verder op losse schroeven.

Ook inzake gebeurtenissen en personen blijkt u niet over adequate informatie te beschikken.

Zo benoemt u weliswaar twee explosies op de bazaar van Siagard drie of vier jaar geleden (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15), maar heeft u geen weet van de dood van de politiechef van uw district in 2011, noch heeft u van deze Zia-ul-Haq gehoord (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15). Nochtans is hij om het leven gekomen in een periode waarbij niet alleen het provincieraadshoofd Jawad Zahak werd gedood, maar ook een mislukte aanslag op de toenmalige provinciegouverneur plaatsgreep. Voorts benoemt u

weliswaar correct dat Abdul Satar Khawasi in het verleden gelieerd was aan wijlen Ahmad Shah Massoud (GV CGVS, 31/8/2017, p. 19) en tegenwoordig een vertegenwoordiger is van uw district. Echter, waar hij dan precies het district Siagard Ghorband vertegenwoordigt kan u geen antwoord op geven (GV CGVS, 31/8/2017, p. 11). Later in het gehoor blijkt zelfs dat u niet weet of Khawasi heden ten dage aan de zijde van de Afghaanse overheid, van de taliban of van een andere groepering staat (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12). Nochtans zetelt hij sinds 2005 in het Afghaanse parlement en zou hij tegenwoordig gelieerd zijn aan de Hezb-e Islami partij. Later in het gehoor blijkt u echter Hezb-e Islami niet te kennen en weet u ook niet of zij actief zijn in de provincie Parwan (GV CGVS, 31/8/2017, p. 19). Ook de omstreden leider van de beweging, Gulbuddin Hekmatyar, blijkt u niet te kennen (GV CGVS, 31/8/2017, p. 19). Het is niet aannemelijk dat u een van de meest beruchte warlords van Afghanistan niet zou kennen. Het is evenmin aannemelijk dat u geen weet heeft van de Hezb-e Islami beweging, daar zij traditioneel steun genieten van de in het district Siagard Ghorband aanwezige Pashtounen (GV CGVS, 31/8/2017, p. 6). Hierdoor wordt er opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.

Verder geeft u weliswaar correct aan dat Abdul Basir Salangi de vorige gouverneur was van Parwan, maar wanneer u wordt gevraagd te vertellen over zijn opvolger, Asim Asim, geeft u aan daar geen informatie over te hebben (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12). Mohammad Asim Asim, net als u van Tadzjiekse origine, zetelde echter voor zijn gouverneurschap in de nood Loya Jigra (2002) en zat tot 2010 in het parlement. Bovendien onderhoudt hij sterke banden met de huidige CEO van Afghanistan, Dr. Abdullah Abdullah. Dat u helemaal niets over Mohammad Asim Asim kan vertellen en tijdens het gehoor zelfs slechts een vermoeden uit dat hij de gouverneur was ten tijde van uw vertrek (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12), doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Ook wanneer u wordt gevraagd naar talib Qari Nazar Gul geeft u aan hem niet te kennen (GV CGVS, 31/8/2017, pp. 11-12). Hij was echter de schaduwgouverneur van de taliban in Parwan alsmede lid van de centrale ouderencommissie der taliban en werd begin 2014 gedood door de internationale troepenmacht in nota bene uw eigen district. Ook de naam van talib Mullah Mohammad Na(s)im – noch het gegeven dat hij blind ('Kor') is – doet geen belletje rinkelen (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12). Deze topcommandant is nochtans bij een speciale operatie begin 2016 gedood in uw eigen district. Hij gold bovendien als een sleutelfiguur binnen de taliban in Parwan. Voorts geeft u aan geen weet te hebben van talib Mullah Abdul Qader, die in het district Shinwar in de zomer van 2012 met een 22-jarige vrouw, Najiba, zou zijn weggelopen (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15). Najiba zou vervolgens zijn gedood door de taliban, wat leidde tot een veroordeling door president Karzai en tot wereldwijd verbolgen reacties. Bijgevolg kan er opnieuw geen geloof worden gehecht aan uw herkomst.

Ook wanneer u wordt gevraagd naar hulporganisaties in uw dorp of in het districtscentrum moet u het antwoord schuldig blijven (GV CGVS, 31/8/2017, p. 13). U blijkt geen weet te hebben van het National Solidarity Programme (NSP), een initiatief van de Afghaanse regering. Nochtans blijkt uit de berichtgeving uit 2011 dat het enige bureau van de NSP was gevestigd in het districtscentrum Siagard. Daarnaast blijkt u ook het Provincial Reconstruction Team (PRT), opgezet door de internationale coalitie, niet te kennen (GV CGVS, 31/8/2017, p. 13). Uit de voor het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt echter dat het Koreaanse PRT tot medio 2014 actief was in de provincie Parwan, waar zij onder meer een opleiding voor de lokale politie verzorgden en diverse infrastructuurprojecten uitvoerden. Opnieuw kan u uw voorgehouden regio van herkomst niet hard maken, waardoor er wederom geen geloof aan uw verklaringen terzake kan worden gehecht.

Nog blijkt u niet thuis te zijn in meer praktische zaken. Zo weet u, ondanks dat u drie, vier keer naar de bazaar zou zijn gegaan (GV CGVS, 31/8/2017, p. 14) niets van de in Afghanistan gebruikte gewichtseenheden. Wanneer u wordt gevraagd in welke meeteenheden er bloem werd verkocht, vermoedt u kilo's (GV CGVS, 31/8/2017, p. 14). Wanneer u later in het gehoor vervolgens wordt gevraagd in welke gewichtseenheden uw vader bloem, olie of rijst kocht, antwoordt u dat u het gewicht niet weet, maar dat er per zak verkocht werd (GV CGVS, 31/8/2017, p. 18). Dat u geen eenheden zoals man, ser of charak weet te noemen, is niet geloofwaardig. Ondanks dat u stelt dat uw vader zich hiermee bezig hield, zou er van een jongeman van uw leeftijd redelijkerwijs kunnen worden verwacht dat u bekend bent met de Afghaanse gewichtseenheden, te meer u wel aangeeft tot het zesde jaar naar school te zijn gegaan (GV CGVS, 31/8/2017, p. 7). Bijgevolg wordt er opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De door u na het gehoor voorgelegde foto's leveren immers geen enkel bewijs op van uw identiteit en herkomst. Betreffende uw verklaringen inzake het niet kunnen voorleggen van documenten werd hierboven reeds gewezen op uw veranderlijke verklaringen hieromtrent.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Siagard Ghorband gelegen in de provincie Parwan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof

worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Belandi Payeen Fandaqestan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 31 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (GV CGVS, 31/8/2017, pp. 16, 20-21). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u er tijdens het gehoor op werd gewezen dat u eerlijk moet zijn over uw regio van herkomst en u wordt uitgelegd dat dit belangrijk is om te bepalen of u nood heeft aan bescherming, stelt u dat u bent geboren en getogen in uw dorp, Belandi Payeen Fandaqestan (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16). Ook later in het gehoor wordt u geïnformeerd dat het niet noodzakelijk problematisch is wanneer u van een andere regio afkomstig zou zijn, maar dat het belangrijk is dat u hierover wel eerlijk bent (GV CGVS, 31/8/2017, pp. 20-21).. Hierop vraagt u waarom u zou doen alsof u van een andere provincie of dorp afkomstig zou zijn, en verklaart u opnieuw heel uw leven in uw dorp, Belandi Payeen Fandaqestan, te hebben doorgebracht (GV CGVS, 31/8/2017, p. 21). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas

raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel, inzake de weigering van de vluchtelingenstatus, de schending aan van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de bestreden beslissing *"evenals het verzoekt tot het opnieuw onderzoeken van de aanvraag"*. Daarnaast beroept hij zich op de schending van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker geeft een algemene theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Hij stelt veel en gedetailleerde informatie te hebben gegeven en te hebben geantwoord op alle vragen en opmerkingen van het CGVS.

Volgens verzoeker had het CGVS niet tot doel de aanvraag grondig te onderzoeken en de waarheid aan het licht te brengen maar zocht het CGVS eerder naar redenen om een weigeringsbeslissing te kunnen nemen.

Het CGVS denkt volgens verzoeker te zwart-wit, zonder rekening te houden met de algemene context waarin hij opgroeide, met zijn algemene kennis, zijn opleidingsniveau en de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Over zijn leeftijd, stelt verzoeker dat hij op het ogenblik waarop hij in België aankwam volgens zijn taskara 18 of 19 jaar oud was. Er werd hem door personen aangeraden om zich jonger voor te doen ten gevolge van de Dublinverordening. Verzoeker ontkent echter dat hij ten tijde van het verzoekschrift ongeveer 23 jaar is. Zijn ware leeftijd is volgens zijn Afghaanse documenten 20. Volgens verzoeker heeft dit element hoe dan ook geen uitstaans met de redenen voor zijn asielaanvraag, zijn afkomst en dergelijke meer.

Verzoeker stelt voorts duidelijk te hebben aangegeven dat zijn document verloren ging in de Middellandse zee. Bij de dienst minderjarigen werd gevraagd of hij een document had en toen heeft hij aangegeven dat hij toen hij nog in Afghanistan was een identiteitsdocument had. Verzoeker heeft hiervan in Afghanistan nog steeds een kopie maar het origineel ging verloren zoals aangegeven. Verzoeker zal trachten nog een kopie van zijn document te laten overkomen en met dit stuk voorafgaand een duplicaat te laten aanmaken in Afghanistan.

Verzoeker ontkent het aan hem verweten gebrek aan medewerking. Vooreerst wijst hij erop dat het CGVS zelf aangeeft dat het een onduidelijk of onvolledig beeld heeft van de veelheid aan dorpen in de omgeving. Het CGVS toont niet aan dat de door verzoeker opgesomde dorpen niet bestaan of niet in de omgeving liggen. Verder zijn verschillende dorpen onderverdeeld in subdorpen en is het niet duidelijk of zij als afzonderlijke dorpen kunnen worden beschouwd.

Verzoeker verwijt het CGVS verder dat geen rekening werd gehouden met zijn achtergrond. Hij was een ongeschoolde landbouwer/veehouder die *"geen enkele scholing heeft genoten"*. Als dusdanig verkeert hij in de onmogelijkheid om zaken te duiden die ver buiten zijn eigen leefomgeving liggen.

Verder blijkt uit het gehoor dat “bepaalde gevolgtrekkingen” van het CGVS geen steun vinden in het dossier. Zo wordt meermaals in de bestreden beslissing aangegeven dat verzoeker geen antwoord kon bieden waar dit uit het gehoor niet blijkt, tijdens het gehoor niet werd aangegeven dat verzoeker uitdrukkelijk diende te antwoorden, slechts impliciet een vraag werd gesteld en niet verder aangedrongen over de feiten. Gelet op zijn scholing, kon op basis van de impliciete vraagstelling niet correct worden beoordeeld of geantwoord.

Verzoeker voert waar zijn herkomst in twijfel getrokken wordt verder aan dat hij de taal, de onmiddellijke omgeving, de gebruiken, de gerechten en dergelijke meer kent. Ook kan hij steeds geconfronteerd worden met leeftijdsgenoten uit de onmiddellijke omgeving die wel werden erkend. Deze zullen absoluut bevestigen dat verzoeker afkomstig is uit de regio en er recent verbleef. Deze verschillende personen kunnen dit zowel op anonieme wijze als uitdrukkelijk doen.

Verzoeker benadrukt een groot aantal dorpen te hebben aangeduid en wegen te hebben beschreven. Dat het CGVS deze niet kon terugvinden, is iets waarmee hij niet werd geconfronteerd. Ook werd niet de mogelijkheid geboden om via satellietfoto of ander middel deze dorpen aan te duiden. Het CGVS besluit te snel en op basis van onvolledige informatie over verzoekers herkomst.

Verzoeker stelt tevens dat hij niet zozeer onvolledige informatie heeft verschaft doch wel dat deze informatie door het CGVS niet correct werd geplaattst.

Omtrent de omliggende dorpen, stelt verzoeker deze duidelijk te hebben opgesomd. Het is het verschil in de nauwkeurigheid van de informatie die aan de basis ligt van de verkeerde interpretatie van het CGVS. Verzoeker kon ook uiteenzetten hoe en langs welke weg deze plaatsen konden worden bereikt en welke de afstand was. Indien gewenst kan hij ook aangeven welke families er woonden. Het CGVS had dit grondiger kunnen onderzoeken.

Verzoeker bevestigde ook aan zijn advocaat dat de bergen geen namen hadden. Uit het dossier blijkt verder niet dat deze bergen specifieke namen zouden hebben. Verzoeker vraagt aan verweerder om de informatie waaruit dit zou moeten blijken neer te leggen. Het CGVS maakt een subjectieve beoordeling zonder te verwijzen naar bronnen.

Van een ongeschoolde landbouwer/veehouder mag volgens verzoeker verder geen interesse in historische monumenten worden verwacht.

Verzoeker wijst er voorts op dat hij nog jong was ten tijde van de voorvallen waarnaar het CGVS vroeg. Hij vernam wel bepaald zaken doch in een afgelegen dorp kwam er weinig informatie. De link met de basis van de Amerikanen maakte hij inderdaad niet omdat hiernaar niet uitdrukkelijk werd gevraagd. Er werd enkel algemeen gevraagd wat hij wist over Baghram. De verwijzing naar een gevangenis die reeds in opspraak kwam in 2003, toen hij nog geen tiener was kan bezwaarlijk als aanknopingspunt worden gebruikt.

Verzoeker gaf weldegelijk correcte informatie over de vertegenwoordiger van zijn district maar wist bijzonder weinig over Hezb-e-Islami omdat deze groepering een overblijfsel is van een tijdperk waarin verzoeker nog niet geboren was en dan ook weinig of geen kennis van kon hebben. Ook blijkt dat in Afghanistan de allianties, kampen en namen veranderen met de wind. Dat de groepering lang werd verboden en geassimileerd werd met een onderdrukt regime kan verzoeker niet worden verweten. Hij was nog niet eens geboren. Het is inderdaad in de strijd tegen de taliban dat de groepering weer werd toegelaten maar dit is nationale politiek en is voor een tiener uit een afgelegen dorp een ver van zijn bed show.

Verzoeker vraagt zich voorts af waarom hij als lokale veehouder kennis moest hebben van de nationale politiek of van een provinciegouverneur. Verzoeker vraagt zich af hoeveel Belgen hun provinciegouverneur, diens woonplaats en diens strekking kennen. Als de Belgische eerste minister zelfs per vergissing het Franse volkslied zingt, dient men de vraag te stellen waarom een lokale landbouwer meer kennis zou moeten hebben dan de doorsnee Belg.

Dezelfde bemerking maakt verzoeker inzake het aan hem verweten gebrek aan kennis van de taliban. Sommige verwijzingen zoals de operatie in 2016 dateren van na zijn vertrek, andere dateren van lang daarvoor en hebben geen uitstaans met het dagelijkse leven van een dorpsbewoner.

Het CGVS toont voorts niet aan dat de vernoemde hulporganisaties actief zijn in verzoekers dorp of waarom verzoeker hierover kennis moest hebben.

Verzoeker sprak ook in het kantoor van zijn advocaat spontaan over kilogram als gewichtseenheid, dit louter en alleen ten gevolge van zijn lange aanwezigheid in België sedert zijn asielaanvraag van januari 2016. Verzoeker hield zich bezig met de dieren, niet met het verhandelen. Hij genoot geen opleiding.

Verzoeker vindt het problematisch dat er geen onderzoek gebeurde naar de vervolging. Bij dergelijk onderzoek zou verzoekers kennis van de regio, gebruiken, omstandigheden, klimatologische omstandigheden en de eigenschappen van de regio meer tot zijn recht zijn gekomen. *“Verzoeker vraagt dan ook uitdrukkelijk dat hij de mogelijkheid zou geboden worden om te onder zijn probleem uiteen te zetten zodat deze kunnen onderzocht worden”.*

Verzoeker herhaalt dat er geen ernstig onderzoek werd gevoerd en dat het CGVS slechts de *“onwil aantoonde om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond”.*

2.2. Verzoeker voert in een tweede middel, inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, de schending aan van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de bestreden beslissing.

Volgens hem maakt het CGVS zich er te gemakkelijk vanaf door geen enkel onderzoek te doen naar de risicogroep van teruggekeerde Afghaanse asielzoekers.

Verzoeker stelt dat hij middels bijkomende getuigenissen zal trachten aan te tonen dat hij weldegelijk afkomstig is van zijn verklaarde regio van herkomst. Hij ontmoette in België reeds verscheidene personen die uit dezelfde regio afkomstig zijn en die werden erkend als vluchteling. Deze personen kunnen zijn herkomst bevestigen.

Verzoeker wijst op de situatie in zijn voorgehouden regio van herkomst. Daarnaast uit hij kritiek op het gegeven dat het CGVS van oordeel is dat de situatie in Jalalabad niet beantwoordt aan het gestelde in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om aan hem de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker uit in het verzoekschrift een aantal aantijgingen jegens het CGVS. Hij verwijt het CGVS dat niet werd gezocht naar de waarheid en dat het CGVS enkel tot doel had zijn verzoek om internationale bescherming te weigeren. Verzoeker brengt echter geen concrete gegevens aan om deze nochtans ernstige aantijgingen te onderbouwen. Hij toont op generlei wijze aan dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker toont niet concreet aan op welke wijze hij de rechten van verdediging *in casu* en door de bestreden beslissing geschonden acht. Hij beperkt zich er immers toe te verwijzen naar de volgens hem gebrekkige motivering ten grondslag van de bestreden beslissing. Aldus voert hij, waar hij verwijst naar de rechten van verdediging, in wezen de schending aan van de motiveringsplicht.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden

beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Fandaqestan in het district Siagard Ghorband in de provincie Parwan. Hij stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanspraak. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom verzoeker, niettegenstaande bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk werd gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht, blijkens zijn verklaringen en de neergelegde stukken kennelijk heeft verzaakt aan deze plicht tot medewerking, en dit aangezien hij zijn vermeende herkomst van en verblijf, situatie en problemen in het dorp Fandaqestan in het district Siagard Ghorband in de provincie Parwan in Afghanistan niet aannemelijk heeft gemaakt.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker aan de veelheid aan motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing op generlei wijze afbreuk kan doen met zijn algemene betoog dat "*bepaalde gevolgtrekkingen*" van het CGVS geen steun zouden vinden in het gehoor en met zijn algemene allusie op de impliciete vraagstelling. Om zulks aannemelijk te maken, dient verzoeker namelijk aan de hand van concrete argumenten en elementen aan te tonen dat, waar of op welke wijze dit zou blijken uit het dossier. Eveneens moet hij *in concreto* aantonen dat, waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Verzoeker tracht de in de bestreden beslissing opgenomen motieven voorts te ontcrachten door te verwijzen naar het gegeven dat hij een ongeschoolde landbouwer/veehouder was en benadrukt daarbij dat hij "*geen enkele scholing heeft genoten*". Dient in dit kader echter te worden opgemerkt dat verzoeker zowel met deze verklaringen als met zijn eerdere gezegden omtrent zijn scholing en activiteiten op manifeste wijze afbreuk doet aan zowel de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden laaggeschoolde profiel, levensloop en activiteiten als de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Ingevolge zijn frappant tegenstrijdige gezegden dienaangaande, blijkt immers dat

verzoeker zijn beweerde ongeschoolde of laaggeschoolde profiel, levensloop en activiteiten geheel niet aannemelijk maakt en zich (veel) dommer tracht voor te doen dan hij in werkelijkheid is. Bij de DVZ verklaarde verzoeker dat hij in het middelbaar de tweede graad had behaald en gaf hij aan: *"Ik maakte het tweede jaar van het middelbaar onderwijs af"* (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11). Bovendien gaf verzoeker, wanneer hij werd ondervraagd over zijn beroepsactiviteiten in zijn land van herkomst en ondanks dat *"Landbouwer, herder"* daarbij tot de mogelijkheden behoorde, aan dat hij student was. Hij stelde vervolgens eenduidig: *"Ik was steeds actief als student"* (*ibid.*, nr.12). Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat hij slechts tot het zesde jaar school liep, en dit enkel in het lager onderwijs (*"Primary school"* volgens zijn eigen gezegden). Daarnaast zou hij slechts Koranlessen hebben gevolgd in de moskee. Bovendien beweerde verzoeker bij het CGVS dat hij actief was als landbouwer/veehouder (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7-8). Heden beweert verzoeker dan weer dat hij enkel landbouwer/veehouder was en geen enkele scholing zou hebben genoten.

Het voorgaande klemt overigens nog des te meer nu uit de inhoud van het gehoorverslag van het CGVS blijkt dat verzoeker, hoewel hij beweert ongeschoold of laaggeschoold te zijn en hij bij het CGVS voorhield dat hij benevens het Dari geen andere talen machtig was doch enkel een beetje Engels had opgepikt in het centrum, doorheen de loop van het gehoor bij het CGVS vaak teruggreep naar Engelse termen wanneer hij antwoordde op de gestelde vragen over zijn land en regio van herkomst. Zo gebruikte hij daarbij woorden als *sun set, upper side, stream, gecovererd, Primary school, orchard, clover, strangle them, they're fine, hole, rug, once in a while, just the money, science, ancient, challenges, at night* en *intelligence* (*ibid.*, p.4-22). Dat een laaggeschoolde of ongeschoolde landbouwer/veehouder die enkel een beetje Engels oppikte in het centrum tijdens een gehoor bij het CGVS en bij het antwoorden op vragen omtrent zijn leven en omgeving in een afgelegen Afghaans bergdorp dermate veelvuldig zou teruggrijpen naar het Engels, is niet aannemelijk.

Verder blijkt dat verzoeker kennelijk leugenachtige verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd en zich aldus ten onrechte niet enkel dommer doch tevens veel jonger trachtte voor te doen dan hij in wezen is. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde minderjarigheid, 16 jaar ten tijde van uw asielaanvraag, geen geloof kan gehecht worden (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (Minteh), 26/1/2016, p. 1). Uit een onderzoek dat de Dienst Voogdij op 11 februari 2016 liet uitvoeren door het Universitair Ziekenhuis St.-Rafaël (KU Leuven), Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, bleek immers dat: 'Analyse van deze gegevens geeft mijns inziens aan dat S.S. (...) op datum van 11 februari 2016 een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar'. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd tijdens het gehoor op het CGVS, geeft u aan vast te houden aan de door u opgegeven leeftijd (Gehoorverslag (GV) CGVS, 31/8/2017, p. 7). U heeft geprobeerd de asielinstanties te misleiden over een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd. Hierdoor wordt niet alleen afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid, maar kan tevens de Internationale Conventie voor de rechten van het kind niet op u worden toegepast."

Verzoeker voert ter weerlegging van voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Dient immers vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker geen aanvaardbare uitleg verschaft voor het feit dat hij heeft gelogen over zijn leeftijd. Ten onrechte tracht hij met zijn verwijzing naar het advies dat hij zou hebben gekregen van bepaalde personen de verantwoordelijkheid voor het intentioneel afleggen van kennelijk leugenachtige verklaringen over zijn leeftijd en het zich ten onrechte voordoen als minderjarige volledig van zich af te schuiven en bij derden te leggen. Het was verzoeker die er voor koos om dit advies te volgen en de asielinstanties moedwillig voor te liegen. Nochtans werd hem reeds bij de DVZ duidelijk gemaakt wat er van hem werd verwacht, werd gepreciseerd dat hij de waarheid moest vertellen, werd erop gewezen welke gevolgen valse of onjuiste verklaringen konden hebben en werd hem eveneens verduidelijkt dat hij diegenen die hem aanraadden om feiten toe te voegen, uit te vinden of onjuist voor te stellen niet moest geloven (administratief dossier, vragenlijst, nr.1). Bij het CGVS werd verzoeker andermaal uitgebreid op zijn plichten gewezen en werd hem daarbij onder meer opnieuw en meermaals verduidelijkt dat hij de waarheid moest vertellen en zijn volledige medewerking moest verlenen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2). Desalniettemin bleef verzoeker blijkens zijn voormelde gezegden bij het CGVS persisteren in het afleggen van leugenachtige verklaringen inzake zijn leeftijd. Verzoeker volhardt hierin bovendien zelfs tot op heden. In zoverre hij heden laat uitschijnen dat zijn werkelijke leeftijd ergens tussen de initieel door hem opgegeven leeftijd en het resultaat van het leeftijdsonderzoek zou liggen, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker de beslissing inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij.

Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Derhalve kan hij heden niet dienstig voorhouden dat zijn werkelijke leeftijd toch lager zou zijn dan deze zoals vastgelegd in de beslissing inzake zijn leeftijdsbepaling en kan aan deze, bovendien louter *post factum* geuite, bewering geen geloof worden gehecht.

Verzoeker brengt ter staving van zijn voorgehouden identiteit, nationaliteit, leeftijd en herkomst daarenboven geen documenten bij en verstrekt voor het ontbreken van dergelijke documenten geen afdoende verklaring. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Ook op andere manieren wordt er verdere afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid. Wanneer u op het commissariaat-generaal wordt gevraagd naar documenten die de door u aangegeven leeftijd zouden kunnen bevestigen, verklaart u dat u uw taskara bent verloren in de Middellandse Zee (GV CGVS, 31/8/2017, p. 7). Echter, bij het gehoor op de dienst Minteh liet u optekenen dat uw taskara in Afghanistan was (Fiche Minteh, 26/1/2016, p. 1). Deze tegenstrijdigheid doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw document, waardoor er afbreuk wordt gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid. Later in het gehoor op het CGVS blijkt bovendien dat u geen enkel document kan voorleggen ter staving van uw identiteit, nationaliteit, herkomst of asielmotieven (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16). U wordt meermaals gevraagd waarom u geen enkel document kan voorleggen. U biedt daarop aan meer dan vijftig vervalste documenten voor te leggen en verklaart vervolgens dat u zichzelf heeft gered en dat u problemen had (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16). Wanneer u er vervolgens op wordt gewezen dat u reeds langer dan anderhalf jaar in België verblijft en maandelijks contact heeft met uw vader (GV CGVS, 31/8/2017, p. 10), verklaart u opnieuw geen documenten te hebben (GV CGVS, 31/8/2017, p. 17). Dat u tijdens het gehoor geen documenten kan voorleggen ter staving van uw identiteit, nationaliteit, herkomst of asielmotieven, doet opnieuw afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. U hebt enerzijds onvoldoende inspanningen gedaan om, waar mogelijk, uw verklaringen te ondersteunen met documenten, en anderzijds niet uitgeklaard waarom u in gebreke blijft. U voldoet op die manier niet aan uw medewerkingsplicht.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. In de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling staat, in tegenstelling met wat verzoeker beweert weldegelijk duidelijk aangegeven dat zijn taskara zich nog in Afghanistan bevond. Later beweerde verzoeker echter dat hij zijn taskara op zee verloor tussen Turkije en Griekenland. Verzoekers eerdere verklaringen zijn duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en met elkaar in strijd. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringen die hij hieraan *post factum* tracht aan te brengen. Verzoeker legt heden daarenboven andermaal verklaringen af die met zijn eerdere gezegden manifest in strijd zijn. Bij het CGVS stelde hij, wanneer hij geconfronteerd werd met het gebrek aan documenten en ondanks dat hij nog in contact stond met zijn vader, meermaals en uitdrukkelijk dat hij geen documenten had. Heden beweert hij echter dat hij een kopie van zijn taskara zou hebben achtergelaten in Afghanistan. Zo dit werkelijk zo was, mocht worden verwacht dat hij dit bij het CGVS zou hebben aangegeven in het kader van voormelde vraagstelling. Indien verzoeker werkelijk een kopie van zijn taskara achterliet en op basis hiervan zelfs een duplicaat zou kunnen laten aanmaken, kan bovendien niet worden ingezien waarom hij dergelijk stuk niet eerder neerlegde. Middels de contacten met zijn vader had hij dit namelijk eenvoudigweg kunnen doen. Verzoeker laat in weerwil van zijn voormelde verklaringen daarenboven zelfs tot op heden na om ook maar enig begin van bewijs bij te brengen ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst. Andermaal doen verzoekers verklaringen aldus ernstig afbreuk aan zowel zijn algehele geloofwaardigheid als de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst.

Verder vertoonde verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS een apert gebrek aan kennis omtrent de dorpen in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing op basis van verzoekers verklaringen en de informatie in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier met recht gemotiveerd:

“Zo dient om te beginnen te worden opgemerkt dat u weliswaar enkele omliggende dorpen kan noemen (GV CGVS, 31/8/2017, pp. 5-6), waarvan slechts het dorp Dehnaw en de districtshoofdplaats Siagard in de buurt werden teruggevonden. Wanneer u wordt gevraagd naar dorpen in de directe omgeving – op hooguit enkele kilometers – van uw dorp die wel zijn vermeld op de voor het commissariaat-generaal beschikbare kaarten, kan u deze echter niet situeren (GV CGVS, 31/8/2017, pp. 15, 16). Zelfs het direct naast het dorp Dehnaw gelegen dorp Surkhi doet bij u geen belletje rinkelen (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16). Het argument dat u enkel in uw dorp woonachtig was is in dit geval niet afdoende (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16). Immers, bij dorpen in de nabije leefomgeving kan redelijkerwijs verwacht worden dat een jongeman van uw leeftijd deze dorpen toch op zijn minst kan situeren in een bepaalde richting. Dat dit bij u niet het geval is, doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij toont, hoewel hij in het verzoekschrift tracht te laten uitschijnen hiertoe bijvoorbeeld aan de hand van satellietbeelden in staat te zijn, op generlei wijze aan dat de door hem genoemde plaatsen zouden bestaan of nabij zijn dorp gelegen zouden zijn. Dat dit zo zou zijn, kan verder niet overtuigen gezien de kaarten zoals gehanteerd door verweerder bijzonder gedetailleerd zijn. Hoe dan ook doet verzoeker met zijn uitleg geen afbreuk aan het feit dat hij, wanneer aan hem de namen van andere, wel bestaande dorpen en plaatsen in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp en zelfs deze van het dichtstbij gelegen dorp werden verstrekt, deze namen niet bleek te herkennen. Nochtans liggen deze plaatsen blijkens de in de voormelde landeninformatie opgenomen kaarten stuk voor stuk vlakbij en in een straal van luttele kilometers rond zijn dorp. Derhalve mocht van verzoeker weldegelijk worden verwacht dat hij deze dorpen zou (her)kennen.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Wanneer u tijdens het gehoor bovendien wordt uitgenodigd te vertellen over uw directe omgeving, blijkt u slechts een zeer algemene beschrijving te kunnen geven van de omgeving buiten de muren van uw woonst: er zijn bergen, stenen en enkele huizen te zien (GV CGVS, 31/8/2017, p. 20). Deze informatie is te algemeen en oppervlakkig om uw herkomst uit het dorp Belandi Payeen Fandaqestan aannemelijk te maken. Gevraagd naar de namen van de bergen, geeft u aan dat de bergen aan alle vier de kanten van uw woonst geen namen hebben (GV CGVS, 31/8/2017, p. 20). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd hoe de bergen door de mensen worden genoemd als ze het over een bepaalde berg hebben, verklaart u opnieuw dat de bergen geen namen hebben omdat daar niet over wordt gesproken (GV CGVS, 31/8/2017, p. 20). Dit is zeer vreemd. Immers, redelijkerwijs zou toch kunnen worden verwacht dat omliggende bergen door dorpelingen zouden worden genoemd naar een nabijgelegen dorp, vegetatie, schijn of ander ijkpunt. Dat u dit niet kan aangeven doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De vaststelling dat hij de kenmerken van zijn omgeving, wanneer gevraagd werd om deze zo gedetailleerd mogelijk te beschrijven, slechts op bijzonder vage en algemene wijze kon weergeven, laat hij onverlet. Verder acht de Raad het samen met verweerder onaannemelijk dat de dorpelingen geen wijze of namen zouden hebben om te preciseren over welke berg zij het hadden. Dat over deze bergen niet zou worden gesproken, is daarbij hoegenaamd niet aannemelijk voor een dorp dat door bergen ingesloten is.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Hoewel u verklaart enkel in uw dorp woonachtig te zijn geweest (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16), blijkt u geen weet te hebben van historische sites in de directe omgeving, noch van sites die te maken hebben met een andere religie dan de islam (GV CGVS, 31/8/2017, p. 6). U blijkt niet op de hoogte te zijn van de aanwezigheid van een vroege nederzetting en boeddhistisch klooster, afstammend uit de zevende eeuw en nota bene vernoemd naar het nabijgelegen dorp – uw vermeende dorp - Fandaqestan. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat u er allicht van zal hebben gehoord, maar het verder niet weet (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12). Het is echter niet aannemelijk dat u wel op school zou hebben geleerd dat uw voorgehouden district van herkomst meer dan 300 dorpen telt (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12), maar dat u niets blijkt te weten over een historische site op steenworp afstand van uw dorp. Hierdoor kan er opnieuw geen geloof worden gehecht aan uw beweerde herkomst.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Dat hij een ongeschoolde landbouwer/veehouder was, ontbeert zoals reeds hoger werd aangegeven en zoals opnieuw blijkt uit zijn voormelde gezegden kennelijk geloofwaardigheid. Zelfs indien dit wel zo was, dan nog dient overigens te worden opgemerkt dat verzoeker als inwoner van voormeld dorp mocht worden verwacht dat deze weet zou hebben van de historische boeddhistische site vlakbij zijn dorp.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Voorts vertelt u over protesten tegen een koranverbranding die ‘once in a while’ zou hebben plaatsgegrepen in Baghrām (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15). Wanneer u wordt gevraagd wat er dan precies is in Baghrām, geeft u aan dat het een district is in Parwan (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15). U wordt daarop nogmaals gevraagd wat er dan precies is in Baghrām, maar u geeft aan dat niet te weten (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15). Het is niet aannemelijk dat u tijdens het gehoor geen link weet te leggen met de grootste Amerikaanse (luchtmacht)basis in Afghanistan. Aldaar werd namelijk niet alleen in 2012 – al dan niet per ongeluk – een exemplaar van de koran verbrand met massale protesten tot gevolg, maar doorheen de jaren werden er diverse aanslagen gepleegd, werd er de operatie tegen Al-Qaeda leider Osama bin Laden in 2011 voorbereid en raakte het bovendien vanaf 2003 reeds in opspraak als het Abu Ghraib (omstreden gevangenis te Irak) van Afghanistan. Het is aldus niet geloofwaardig dat u

aangeeft niet op de hoogte te zijn van wat er in Baghram is gelegen. Ook hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst verder op losse schroeven.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Waar hij wijst op zijn jonge leeftijd, dient dit blijkens de reed hoger gedane vaststellingen te worden genuanceerd. Uit deze vaststellingen blijkt dat verzoeker ten tijde van de koranverbranding reeds 16 jaar was. Verder verwees verzoeker zelf naar de protesten en de koranverbranding in Baghram. Bijgevolg mocht weldegelijk worden verwacht dat hij, wanneer vervolgens gevraagd werd wat er dan in Bagram is, de link zou hebben gemaakt met de aldaar gelegen, grootste Amerikaanse (luchtmacht)basis van Afghanistan.

Verder was verzoeker niet of onvoldoende op de hoogte van belangrijke figuren en gebeurtenissen in zijn regio. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ook inzake gebeurtenissen en personen blijkt u niet over adequate informatie te beschikken.

Zo benoemt u weliswaar twee explosies op de bazaar van Siagard drie of vier jaar geleden (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15), maar heeft u geen weet van de dood van de politiechef van uw district in 2011, noch heeft u van deze Zia-ul-Haq gehoord (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15). Nochtans is hij om het leven gekomen in een periode waarbij niet alleen het provincieraadshoofd Jawad Zahak werd gedood, maar ook een mislukte aanslag op de toenmalige provinciegouverneur plaatsgreep. Voorts benoemt u weliswaar correct dat Abdul Satar Khawasi in het verleden gelieerd was aan wijlen Ahmad Shah Massoud (GV CGVS, 31/8/2017, p. 19) en tegenwoordig een vertegenwoordiger is van uw district. Echter, waar hij dan precies het district Siagard Ghorband vertegenwoordigt kan u geen antwoord op geven (GV CGVS, 31/8/2017, p. 11). Later in het gehoor blijkt zelfs dat u niet weet of Khawasi heden ten dage aan de zijde van de Afghaanse overheid, van de taliban of van een andere groepering staat (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12). Nochtans zetelt hij sinds 2005 in het Afghaanse parlement en zou hij tegenwoordig gelieerd zijn aan de Hezb-e Islami partij. Later in het gehoor blijkt u echter Hezb-e Islami niet te kennen en weet u ook niet of zij actief zijn in de provincie Parwan (GV CGVS, 31/8/2017, p. 19). Ook de omstreden leider van de beweging, Gulbuddin Hekmatyar, blijkt u niet te kennen (GV CGVS, 31/8/2017, p. 19). Het is niet aannemelijk dat u een van de meest beruchte warlords van Afghanistan niet zou kennen. Het is evenmin aannemelijk dat u geen weet heeft van de Hezb-e Islami beweging, daar zij traditioneel steun genieten van de in het district Siagard Ghorband aanwezige Pashtounen (GV CGVS, 31/8/2017, p. 6). Hierdoor wordt er opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.

Verder geeft u weliswaar correct aan dat Abdul Basir Salangi de vorige gouverneur was van Parwan, maar wanneer u wordt gevraagd te vertellen over zijn opvolger, Asim Asim, geeft u aan daar geen informatie over te hebben (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12). Mohammad Asim Asim, net als u van Tadzjiekse origine, zetelde echter voor zijn gouverneurschap in de nood Loya Jigra (2002) en zat tot 2010 in het parlement. Bovendien onderhoudt hij sterke banden met de huidige CEO van Afghanistan, Dr. Abdullah Abdullah. Dat u helemaal niets over Mohammad Asim Asim kan vertellen en tijdens het gehoor zelfs slechts een vermoeden uit dat hij de gouverneur was ten tijde van uw vertrek (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12), doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Ook wanneer u wordt gevraagd naar talib Qari Nazar Gul geeft u aan hem niet te kennen (GV CGVS, 31/8/2017, pp. 11-12). Hij was echter de schaduwgouverneur van de taliban in Parwan alsmede lid van de centrale ouderencommissie der taliban en werd begin 2014 gedood door de internationale troepenmacht in nota bene uw eigen district. Ook de naam van talib Mullah Mohammad Na(s)im – noch het gegeven dat hij blind (‘Kor’) is – doet geen belletje rinkelen (GV CGVS, 31/8/2017, p. 12). Deze topcommandant is nochtans bij een speciale operatie begin 2016 gedood in uw eigen district. Hij gold bovendien als een sleutelfiguur binnen de taliban in Parwan. Voorts geeft u aan geen weet te hebben van talib Mullah Abdul Qader, die in het district Shinwar in de zomer van 2012 met een 22-jarige vrouw, Najiba, zou zijn weggelopen (GV CGVS, 31/8/2017, p. 15). Najiba zou vervolgens zijn gedood door de taliban, wat leidde tot een veroordeling door president Karzai en tot wereldwijd verbolgen reacties. Bijgevolg kan er opnieuw geen geloof worden gehecht aan uw herkomst.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan voormelde motieven. In zoverre hij andermaal verwijst naar zijn leeftijd profiel van (ongeschoolde) lokale veehouder, kan worden herhaald dat hij over deze beide elementen kennelijk leugenachtige verklaringen heeft afgelegd. Bijgevolg is het niet ernstig om zich hierop te bogen in zijn poging de bestreden motieven te weerleggen.

Zoals verzoeker zelf aangeeft, is Hezb-e-Islami verder weldegelijk weer toegelaten, is deze beweging actief en bekampt deze groepering de taliban. Dergelijke informatie is, zeker in een dorp dat, zoals geschetst door verzoeker nagenoeg volledig uit gewapende arbaki (lokale politieagenten, verbonden aan de overheid) bestond, als enige dorp in de wijde omgeving overheidsgezind was en gelegen was tussen allemaal vijandige dorpen in een regio waar de taliban actief waren (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.5, 11), van essentieel belang voor het inschatten van de veiligheid en het is

geheel niet geloofwaardig dat verzoeker als inwoner van het dorp geen weet had van de Hezb-e-Islami beweging.

Verder gaat verzoekers vergelijking met de situatie in België niet op. Gelet op de voormelde, door hem geschetste omstandigheden in de regio en zijn dorp, kan worden aangenomen dat het voor de inwoners van dit dorp van cruciaal belang was om enigszins op de hoogte te blijven van prominente figuren, talibancommandanten en machtsfactoren in de regio en van de markante (veiligheids-)incidenten in de omgeving. Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat verzoeker als inwoner van het dorp hierover een dermate gebrekkige kennis vertoonde. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zich in weerwil van de omstandigheden drie tot vier keren naar het districtscentrum zou hebben begeven. Ook met het oog op eventuele verplaatsingen, kan worden aangenomen dat het van essentieel belang was zich toch enigszins te informeren over de veiligheidssituatie in het district en de regio. Verzoekers onwetendheid klemmt in deze nog des te meer daar hij verklaarde dat zijn vader thuis, wanneer zij aten de radio opzette en dat hij dan veel naar het nieuws luisterde (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.17).

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Nog blijkt u niet thuis te zijn in meer praktische zaken. Zo weet u, ondanks dat u drie, vier keer naar de bazaar zou zijn gegaan (GV CGVS, 31/8/2017, p. 14) niets van de in Afghanistan gebruikte gewichtseenheden. Wanneer u wordt gevraagd in welke meeteenheden er bloem werd verkocht, vermoedt u kilo's (GV CGVS, 31/8/2017, p. 14). Wanneer u later in het gehoor vervolgens wordt gevraagd in welke gewichtseenheden uw vader bloem, olie of rijst kocht, antwoordt u dat u het gewicht niet weet, maar dat er per zak verkocht werd (GV CGVS, 31/8/2017, p. 18). Dat u geen eenheden zoals man, ser of charak weet te noemen, is niet geloofwaardig. Ondanks dat u stelt dat uw vader zich hiermee bezig hield, zou er van een jongeman van uw leeftijd redelijkerwijs kunnen worden verwacht dat u bekend bent met de Afghaanse gewichtseenheden, te meer u wel aangeeft tot het zesde jaar naar school te zijn gegaan (GV CGVS, 31/8/2017, p. 7). Bijgevolg wordt er opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Hij kan immers bezwaarlijk ernstig worden genomen waar hij beweert dat zijn onwetendheid ten tijde van het gehoor te wijten was aan zijn lange aanwezigheid in België. Dat verzoeker minder dan twee jaar na het verlaten van zijn land en ondanks dat hij blijkens het voorgaande klaarblijkelijk wel de nodige scholing genoot alle in zijn land van herkomst gangbare gewichts- en meeteenheden zou zijn vergeten, is in het geheel niet geloofwaardig.

In dit opzicht, kan overigens worden opgemerkt dat verzoeker tevens een gebrekkige kennis tentoonspreidde inzake de Afghaanse munteenheid. Zo blijkt uit het gehoorverslag van het CGVS dat verzoeker initieel meermaals en langdurig de vraag ontweek wanneer er gevraagd werd waarmee en met welke munteenheid zijn vader de boodschappen betaalde of werd betaald, alvorens uiteindelijk aan te geven dat zijn vader werd betaald in Afghani (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.17-18). Bovendien bleek verzoeker bij de DVZ de kostprijs van zijn reis slechts in dollars te kunnen uitdrukken. Wanneer hem het equivalent in Afghani werd gevraagd, diende hij het antwoord echter schuldig te blijven (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.30). Ook dit vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn vermeende herkomst.

Dient daarenboven te worden opgemerkt dat het andermaal, finaal en op manifeste wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst, situatie en problemen dat verzoeker, hoewel hij reeds in het verzoekschrift aangaf dat hij in België verscheidene personen zou hebben ontmoet die uit dezelfde regio afkomstig zijn en die zijn herkomst zowel anoniem als uitdrukkelijk kunnen en willen bevestigen, ondanks dat hij hiervan aldus reeds bij het verzoekschrift eenvoudigweg bewijzen had kunnen aanreiken en ondanks dat hij in het verzoekschrift bovendien aankondigde dit te zullen betrachten, zijn beweringen in dit kader tot op heden niet staft of onderbouwt.

Verzoeker legde en legt voor het overige tot slot geen andere documenten of stukken neer die ook maar enigszins afbreuk zouden kunnen doen aan de hoger gedane vaststellingen. Ten aanzien van de in de map 'documenten' in het administratief dossier opgenomen foto's, wordt in de bestreden beslissing immers terecht gesteld:

"De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De door u na het gehoor voorgelegde foto's leveren immers geen enkel bewijs op van uw identiteit en herkomst."

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd als volgt:

"Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Siagard Ghorband gelegen in de provincie Parwan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof

worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Belandi Payeen Fandaqestan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan."

Aldus zijn het verwijt dat het CGVS verzoekers problemen nader had moeten onderzoeken en de vraag om verzoeker de mogelijkheid te bieden zijn problemen (nogmaals) uiteen te zetten niet dienstig. Te dezen kan overigens ten overvloede worden opgemerkt dat verzoeker bij het CGVS weldegelijk reeds de kans kreeg om zijn problemen uiteen te zetten. Daarnaast kreeg hij nog meermaals de kans om hieraan toevoegingen te doen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.21-22). Bovendien geeft verzoeker niet aan welk(e) element(en) hij nader wenste toe te voegen of wilde laten onderzoeken. Evenmin reikt verzoeker zelf in dit kader enig bijkomend elementen aan.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst van en verblijf, situatie en problemen in het dorp Fandaqestan in het district Siagard Ghorband in de provincie Parwan in Afghanistan.

Bovendien blijkt dat verzoeker, zelfs nadat hij met deze vaststelling reeds meermaals werd geconfronteerd bij het CGVS en nadat hem aldus herhaald de kans werd geboden om alsnog de waarheid te vertellen, bleef persisteren in het afleggen van leugenachtige verklaringen en dat hij ten onrechte erin bleef volharden afkomstig te zijn van voormeld(e) dorp en regio. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 31 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (GV CGVS, 31/8/2017, pp. 16, 20-21). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u er tijdens het gehoor op werd gewezen dat u eerlijk moet zijn over uw regio van herkomst en u wordt uitgelegd dat dit belangrijk is om te bepalen of u nood heeft aan bescherming, stelt u dat u bent geboren en getogen in uw dorp, Belandi Payeen Fandaqestan (GV CGVS, 31/8/2017, p. 16). Ook later in het gehoor wordt u geïnformeerd dat het niet noodzakelijk problematisch is wanneer u van een andere regio afkomstig zou zijn, maar dat het belangrijk is dat u hierover wel eerlijk bent (GV CGVS, 31/8/2017, pp. 20-21).. Hierop vraagt u waarom u zou doen alsof u van een andere provincie of dorp afkomstig zou zijn, en verklaart u opnieuw heel uw leven in uw dorp, Belandi Payeen Fandaqestan, te hebben doorgebracht (GV CGVS, 31/8/2017, p. 21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust."

Ook heden blijft verzoeker volharden in zijn eerder voorgehouden, blijkens het voorgaande nochtans kennelijk ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn herkomst, situatie en problemen.

Verzoeker verzaakt aldus op ernstige wijze aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke herkomst, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de (veiligheids-)situatie in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst, dit onder meer voor teruggekeerde Afghaanse asielzoekers, verder niet dienstig en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale

bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke herkomst, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële problemen en situatie en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT